

CONV 186/02

WG V 5

NOTA

van:	het secretariaat
aan:	Werkgroep V "aanvullende bevoegdheden"
Betreft:	Samenvattend verslag van de vergadering van 9 juli 2002

Het debat ging van start met de presentatie van het document van de Europese Commissie over "De afbakening van de bevoegdheden: een kwestie van intensiteit van het optreden" (WD4 - WGV) en van de resolutie van het Europees Parlement van 16 mei 2002 over "De afbakening van de bevoegdheden tussen de Europese Unie en de lidstaten", waarvan Alain Lamassoure de rapporteur was. Eveneens besproken werden de documenten WD1 - WGV (opgesteld door het Secretariaat) en WD3 - WGV (van de heer Pieters) alsmede de bijdragen van de heren Farnleitner (CONV 58/02) en Wuermeling (CONV 107/02).

In de discussie, die plaatsvond in het kader van het in de vorige vergadering gewijzigde werkprogramma - "*definitie van het begrip "aanvullende bevoegdheden", in een bredere context (indeling van de bevoegdheden in categorieën)*" - kwamen talrijke punten aan de orde, onder meer:

- De - algemeen aanvaarde - werkwijze zou erin bestaan eerst een debat te houden over de indeling van de bevoegdheden in categorieën en vervolgens in te gaan op de kenmerken van de aanvullende bevoegdheden en te bepalen welke beleidsterreinen in die categorie vallen.

- Er is een consensus over de complementariteit van de indelingen die zijn voorgesteld door respectievelijk het Europees Parlement en de Europese Commissie. Toch hebben sommigen gewezen op het enigszins stoeve karakter van de door de Commissie voorgestelde werkwijze.
- Sommigen hebben voorgesteld de thans gevolgde casuïstische aanpak te vervangen door een "algemene aanpak", waarbij de kenmerken van een categorie van bevoegdheden in één of meer Verdragsbepalingen zouden worden vastgesteld, terwijl de betrokken materies in een andere bepaling zouden worden opgesomd. In dat kader zou de werkgroep tot taak hebben de kenmerken van de aanvullende bevoegdheden, de draagwijdte en de grenzen van het communautaire optreden en de materies die in zo'n categorie vallen, te bepalen.
- De werkgroep vraagt zich af welke de juridische gevolgen zouden zijn van een eventuele vervanging, zoals voorgesteld door het Parlement, van de categorie "uitsluitende bevoegdheden" (van de Unie) door het begrip "eigen bevoegdheden", en welke gevolgen dat voor de huidige formulering van artikel 5 VEG (subsidiariteits- en evenredigheidsbeginsel) zou hebben.
- De noodzaak een zekere flexibiliteit te bewaren in het stelsel van de bevoegdheidsverdeling is onderstreept door een groot aantal sprekers, die een verband hebben gelegd tussen die noodzaak en de eisen van de mondialisering. In die context is gepleit voor het behoud van een flexibiliteitsregeling die vergelijkbaar is met die van artikel 308.
- De schrapping van de functionele rechtsgrondslagen, zoals voorgesteld in de resolutie van het Parlement, is aan de orde geweest, waarbij erop is gewezen dat die schrapping paradoxaal zou zijn, rekening houdend met de expliciete doelstelling van de resolutie om in het stelsel een zekere flexibiliteit te bewaren.
- Talrijke sprekers hebben ook de nadruk gelegd op transparantie (democratisch vereiste). Bij voorrang moet worden verduidelijkt wie waarvoor verantwoordelijk is in de Unie.
- De kwestie van de taakverdeling tussen de Unie en de lidstaten is ook aan de orde geweest in verband met de uitvoering van de bevoegdheden. Het gaat om de gevallen waarin de taak om uitvoeringsnormen vast te stellen, aan de Commissie wordt opgedragen in plaats van aan de lidstaten, en om de rol die in dat verband wordt gespeeld door de comitologieprocedures, waarvan sommigen de vereenvoudiging of de afschaffing vragen.

- Sommigen hebben erop gewezen dat het de Unie vaak niet ontbreekt aan bevoegdheden om op te treden, maar aan doeltreffende besluitvormingsprocedures.
- Een aantal leden heeft gememoreerd dat de principiële bevoegdheid uiteindelijk bij de lidstaten berust, hetzij in nationaal, hetzij in communautair verband, via hun bevoorrechte deelneming aan de besluitvorming. De Unie bestaat in een verdeling van soevereiniteit.
- Enkele leden hebben ook gehamerd op het belang van de woordkeuze bij het definiëren van de bevoegdheidscategorieën, met name de aanvullende bevoegdheden. Daarbij is gerept van begrippen als "residuele" of "gedeeltelijke".

Operationele conclusies

- De heer Altmaier zal een document voorleggen waarin de bespreking van de dag wordt gestructureerd.
- De heer Wuermeling zal een document voorleggen over de structurering van de grenzen en beperkingen in de definitie van de zogenaamde aanvullende bevoegdheden.
- De Commissie heeft zich ertoe verbonden een document met een analyse van de praktische gevallen voor te leggen, dat gebaseerd wordt op de toepassing van de door de Commissie voorgestelde indelingscriteria op concrete sectoren.
- De groep zou zich tijdens een hoorzitting met deskundigen over de kwestie van het acquis communautaire kunnen buigen: Wat is het? Moet het te allen prijze worden bewaard? Moet het worden aangepast?
